

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۶/۰۲/۱۷

دوديال

د افغانستان د علومو اکاډمۍ د جوړېدو

د اووه څلوېښتم کال په مناسبت

د افغانستان د علومو اکاډمۍ په اوسني تشکيل او جوړښت سره، په يوځلي نه ده جوړه شوې، بلکې دا له ۱۳۱۱ ل. تر ۱۳۴۹ ل. پورې او بيا تر ۱۳۵۷ پورې؛ پراو په پراو او له بيلابيلو خورو- ورو اکاډميکو مرکزونو او بنسټونوڅخه منسجمه شوه. لومړۍ د (افغان اکاډمۍ) په نوم او بيا ډېر وروسته (د افغانستان د علومو اکاډمۍ/ اکاډمۍ علوم افغانستان) شوه، چې تاريخ يې داسې بيانوم :

د اکاډمۍ بنسټ په حقيقت کې هماغه د ۱۳۱۱ ل. (۱۹۳۲ م.) دکندهار پښتو ادبي انجمن و چې رئيس يې محمد عثمانخان بارکزی او (پښتو) مجله يې نشراتی ارگان و. وروسته پر ۱۳۱۶ ل. (۱۹۳۷ م.) کې کابل کې پښتوتولنه د علمی او اکاډميک بنسټ په توگه جوړه شوه چې افتخاري رئيس يې د هغه وخت د معارف وزير، محمدنعم خان و. پښتو ټولنې ته (پښتو اکاډمۍ) هم ويل کېده، لکه اوس چې پېښور کې د پښتو اکاډمۍ ده. په ۱۳۳۴ ل. (۱۹۵۵ م.) کې ورته اساسنامه جوړه او يو شمېر بهرنيو اکاډميو او دهيواد دننه علمی مراکزو سره يې تواميتونه وموندل. همدا وخت يې علمی کارکوونکو ته اکاډميکي رتبې (څېړونکۍ، څېړنار، څېړنوال، څېړندوی، څېړنپال) و ټاکل شوې. کابل مجله ، هېواد او زيری اخبار يې نشرات وو، خو هېواد اخبار له ۱۳۲۸ ل. (۱۹۴۹ م.) وروسته ورڅخه جلا شو. هېواد اخبار هغه وخت د ارواښاد عبدالروف بينوا په مدیریت چلېده. د پښتو ټولنې مشاعرې، سيمينارونه او علمی کنفرانسونه دایر، علمی مقالې يې نشر اود افغانستان کالنی او دایرة المعارف يې چاپ کړل. هغه وخت د دولتي او شخصي (خصوصي) نويو تاسيس کېدونکو موسسو او بنسټونو نومونه د پښتو اکاډمۍ له خوا اېښودل کېدل چې زياتره تراوسه اعتبار لري .

هر هېواد خپله انسايکلوپېډيا (دایرة المعارف) لري. افغانستان هم په ۱۳۲۰ ل. (۱۹۴۱ م.) کې د پښتو ټولنې په تشکيل کې د دایرة المعارف د ټولنې مدیریت جوړ کړ. لومړنی مدير يې ميا محمد حسين و. پر ۱۳۲۵ ل. لوی مدیریت شو او محمد هاشم پردیس (ميوندوال) يې مدیر شو .

پر ۱۳۲۷ ل. کال د دایرة المعارف د نشر لړۍ شروع او تر ۱۳۲۸ ل. پورې پينځو برخو (اجزاو) کې د زرو مخونو په لرلو سره بشپړ شو. د دري برخې مدير يې مير علی اصغر شعاع و، خو پښتو اديشن يې لا نه و نشر شوی. وروستی (شپږم) جز يې پر ۱۳۴۸ (۱۹۶۹ م.) خپور شو. پښتو اديشن باندې پر ۱۳۲۹ ل. کار پيل شو، مدير يې غلام جيلانی جلالی و. وروستی (اووم ټوک) يې پر ۱۳۵۵ ل. کال خپور شو. په دې توگه د آريانا دایرة المعارف لومړی دور (شپږ ټوکه دري او اووه ټوکه پښتو) نشر شو. د آريانا دایرة المعارف دوهم دور مستقل نه و، بلکې د افغانستان د علومو د اکاډمۍ تشکيل کې پر ۱۳۸۵ ل. پيل شو، چې دا وخت يې مرکز ریاست ته اوچت شوی و، لومړی رئيس يې ارواښاد ميوندي، بيا استاد رفيع او وروسته يې آغلې څېړنپوه ثريا پوپل رئيسه وه. راقم السطور د دایرة المعارف د انستيتيوت آمر و. په دې دور کې مو پښتو او دري يو ځای شروع کړ. هر دري اړتیکل به پښتو ته او هر پښتو ليکل شوی اړتیکل مو دري ته ژباړل. په ليکوال شرط نه و چې دري يا پښتو يې وليکي. لکه هغسې چې پنځوسمو کلونو کې د هېواد جغرافيايي قاموس پيل شوی و، دا وخت يې هم دوام وموند او اتنوگرافي ورسره .

د راقم السطور وړانديز تل هغه وخت دا و چې د دایرة المعارف ریاست دې (دایرة المعارف او قاموسونو) د ریاست په نوم شي او د دې ریاست اډانه کې دې يو د افغان دایرة المعارف انستيتيوت او بل د افغان قاموس انستيتيوت جوړ شي، خو د ادبياتو مرکز؛ په تېره سر محقق نصر الله ناصر صاحب زما وړانديز رد او ويې ويل چې قاموسونه د ادبياتو څانگې پورې اړه لري. د اکاډمۍ مرستيال ارواښاد سوبمن صاحب چې مخکې يې زما وړانديز نه و رد کړی، د

د پاڼو شمېره: له 1 تر 5

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de
يادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پاروالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له رايرلو مخکې په خير و لولئ

سرمحقق ناصر ټينگار يې ومانه او زما وړانديز يې بابيزه پرېښود. ما ټينگار ونه کړ، کار ته مو دوام ورکړ، وروسته دواړو برخو کې گټور کارونه وشول او ښه پرمختگ راغی .

لکه چې وويل شول اريانا دايرة المعارف په پيل کې مستقل و، خپله کرنلاره يې لرله. دې سره يوځای يو څو نور اکادميک بنسټونه هم په پيل کې يا د معارف وزارت يا د مطبوعاتو مستقل رياست/اطلاعاتو او کلتور وزارت اړوند فعال وو، چې دا هريو بايد لکه پښتو ټولنه او د دايرة المعارف مديريت د اوسنۍ د علومو اکاډمۍ بنسټونه ويولو، لکه : د تاريخ ټولنه (۱۳۲۱ ل.). د مطبوعاتو رياست اړوند، مديريې احمد علي کهزاد او خپرونه يې (آريانا مجله) وه، ورسره يو ځای يې د (افغانستان) مجله د يونسکو په ژبو خپروله. بل مهم بنسټ د لرغونپوهنې (باستانشناسۍ) آمریت و. دا په ۱۳۴۵ ل. د انستيتوت په نوم د اطلاعاتو او کلتور وزارت اډانه کې جوړ شو. لومړنی آمر يې دکتور شاهي بای مستمندی و. دوه مجلې يې خپرولې: هرات باستان او کوشاني مجله .

بل اکادميک مرکز د کوشاني څېړنو مرکز و، چې د يونسکو د څوارلسمې عمومي غونډې او ۳۲۳ شمېره فېصلي سره سم جوړ شو، بيا د دغه نړيوال سازمان د پېنځلسمې غونډې له پرېکړې سره سم يې ۱۹۶۸ م. کال کې په ټوله منځنۍ آسيا کې د کوشانيانو په اړه څېړنې پيل کړې. په ۱۹۷۰ م. کال په کابل کې د کوشانيانو يو نړيوال لوی کنفرانس دایر او د کوشاني څېړنو کار د علامه عبدالحی حبيبي تر رياست لاندې په کار پيل وکړ. د کوشانيانو نړيوال کنفرانس کې دمنځنۍ آسيا پېنځو هېوادو او ورسره د شوروی اتحاد، آلمان، فرانسې، انگلستان او امريکا د لرغونپوهنې د ادارو هيئتونو برخه لرله. له دغه نړيوال کنفرانس وروسته له ۱۳۵۴ ل. (۱۹۷۵ م.) وروسته د اطلاعاتو او کلتور د وزارت په تشکيل کې د کوشاني څېړنو نړيوال مرکز جوړ او بودجه يې د يونسکو له خوا وه. څېړنيز ارگان يې «دتحقيقات کوشاني» مجله وه چې لومړنۍ گڼه يې پر ۱۳۵۷ ل. کال کې خپره شوه .

پر ۱۳۵۴ ل. دپښتو څېړنو نړيوال مرکز د يونسکوله خوا منظور او مقر يې کابل کې په ۱۹۷۵ ل. کې جوړ شو. د پرانيستې کنفرانس کې يې د افغاني څېړونکو ترڅنگ د بهرنيو هېوادو څېړونکو لکه پروفيسور مورگنسترن او يو شمېر نورو گډون کړی و. همدې کنفرانس کې (پښتو) مجله ديونسکو په ژبو منظور او خپره شوه .

پورته ياد شويو ټولو مراکزو او بنسټونو خپلې ځانگړې تگلارې لرلې. دا ټول خواره واره اکادميک مراکز وو، حال دا چې نورو هېوادو د علومو اکاډمۍ لرلې. دا وخت د افغانستان د علومو د اکاډمۍ مفکوره رامنځته شوه، چې د ۱۳۴۶ ل. کال د تلې پر ۲۶ مه د (افغان اکاډمۍ) په نوم يوه طرح د محمدظاهرشاه د زېږېدنې په مناسبت تر لاس لاندې ونيول شوه. لومړني اسناد، مرام او تشکيل يې جوړ او يو شهزاده يې افتخاري رئيس او د اطلاعاتو او کلتور وزير يې آمر و ټاکل شو. دا لومړنۍ طرح د اطلاعاتو او کلتور د وزير اکاديمسن محمود حبيبي په وړانديز او د پاچا په موافقه په هغه لويه غونډه کې چې کابل هوټل کې جوړه شوی وه، لوړو مقاماتو ته وړاندې شوه. په دې غونډه کې د صدارت مرستيالانو عبدالله يفتلی او دکتور عبدالقيوم، د اطلاعاتو او کلتور دوزارت رهبري لکه محمدخالد روشن معين او د هغه وخت پوهانو او ليکوالو لکه: دکتور سيد بهاءالدين-مجروح، خال محمد خسته، غلام محمد نوید، سيد محمد قاسم رښتيا، محمد اسماعيل مبلغ، صالح-محمد پرونتا، عبدالوهاب طرزی، محمد صديق روحي، مير محمد صديق فرهنگ، محمد حسن کاکړ، محمد رسول امين، حبيب الله تږی، پوهاند عبدالحی حبيبي، دکتور عبداللطيف جلالی، حبيب الرحمان جدير، سيد فقير علوي د اصلاح ورځپاڼې مدير، مير سعيد بريمن د هيواد ورځپاڼې رئيس، کريم روھينا د انيس مسوول مدير، عبدالحميد مبارز د باختر آژانس رئيس، محمد کريم نزيهي، محمد ابراهيم صفا، محمد ابراهيم ثابت او محمد هاشم رحيمي گډون درلود. دغه طرح تائيد او د ۱۳۴۹ ل. کال د وري په دويمه د سلطنت د لسم نمبر فرمان له مخې افغان اکاډمي رسماً تشکيل او شاه محمود خان يې افتخاري رئيس شو. پورته ياد شوی اکادميک خواره- واره مراکز پکې منسجم او دغه درې واحدونه يې لرل: د تاريخ د ټولنې رياست، د اريانا دايرة المعارف رياست او د پښتو ژبې د پرمختيا آمریت، يو اداري آمریت او د کتابتون مديريت .

يوه خبره روښانه ده چې سره له دې چې ارواښاد روحي او استاد حبيب الله تږي د علومو د اکاډمۍ طرح سره موافق او ورته خوشحاله وو، خو په دغه تشکيل کې يې د پښتو ټولنې د مدغم کولو مخالفت وکړ، ښايي موخه يې دا وه چې پښتو ټولنه همداسې خپلواکه پاتې شي(؟) .

له هغه وخته را وروسته د افغان اکاډمۍ افتخاري او مسلکي علمی غړي(د الفبي په ترتيب) دا وو :

عبدالهادی داوي، علی احمد نعیمی، غلام جان خان، غلام جیلانی جلالی، غلام حسن مجددی، غلام فاروق اعتمادی، گل پاچا الفت، لعل محمد کاکړ، مایل هروي، محمد آصف سهیل، محمد ارسلان سلیمی، محمد ابراهيم ثابت، محمد ابراهيم خليل، محمد اسماعيل مبلغ، محمد ابراهيم صفا، محمد حسن کاکړ، محمد رسول امين، محمد رفيق حبيبي، احمد علی کهزاد، امين الله زمريالی، حبيب الله تږی، خال محمد خسته، دکتور محمد اکرم، ذبيح الله رسا، سيد احمد شاه هاشمی، سيد بهاءالدين مجروح، سيد شمس الدين مجروح، سيد قاسم رښتيا، صالح محمد پرونتا، ضيا قاري زاده،

عبدالاحمد جاوید، عبدالحی حبیبی، عبدالخالق واسعی، عبدالرووف بینوا، عبدالرزاق پوپل، عبدالشکور رشاد، عبدالواحد واجد، محمد شاه ارشاد، محمد صدیق روہی، محمد صدیق طرزی، محمد صدیق فرهنگ، محمد فرید، محمد قدیر تره کی، محمد کریم نزیہی، محمد گل نوری، محمد ہاشم رحیمی، مولانا عبدالعزیز قربت، نور احمد شاکر او یار محمد نظامی .

افغان اکاډمی هغه وخت د بېلابېلو څېړنیزو او فرهنګي واحدونو په یو ځای کولو سره تاسیس شوه. دا وخت نړۍ د ساینس برخه کې نوي بریالیتوبونه ترلاسه او دا پېړۍ د ساینس او تکنالوژي عصر بلل شوی و، نوڅکه افغان اکاډمی ځان ته څو مهمې موخې وټاکلي :

۱. د ټولنیزو علومو په برخه کې باید د هېواد د ژبو د ریښو او پېل، د علمی متونو د څېړنې او د ادب د کره کولو په اړه کار وشي،

۲. د علمی، ادبي او ټولنیزو نښېرونو خپرول،

۳. د نویو فکري او ادبي افکارو او د ټولنیزو مسایلو د ارزونې ژباړې ترسره کول او د لرغونپوهنې په ډګر کې څېړنه،

۴. د آریانا دایرة المعارف د کرنلاري پرمخ بیول چې لږ مخکې پیل شوی و، دهغو په دوام د اختصاصی دایرةالمعارفونو خپرول،

۵. د ساینسی څانګو (طبیعی علومو) پرمختیا .

دا وخت افغان اکاډمي یو شمېر مهمې مقالې او مستقل تاریخي کتابونه نشر کړل. د بیلګې په توګه د فولکلور برخه کې «د خلکو سندرې» پر ۱۳۴۹ ل. کال، «د پښتو پخوانۍ تذکرې» پر ۱۳۵۰ ل. کال او «ابدالی توره» پر ۱۳۵۲ ل. کال. د دغو کتابو خپرونکي «د افغانستان اکاډمۍ» او اړوند څانګه یي د تاریخ ټولنه معرفي شوي وه. له دغو کتابونو سره یوځای مجلې هم نشر شوي وې .

څو کاله وروسته د ټولنې په پرمختګ او د عصرو زمان غوښتنو سره سم «افغان اکاډمۍ» پراخه شوه او پرېنست یي دافغانستان دعلومو اکاډمۍ/اکاډمی علوم افغانستان رامنځته شوه. د دغه نوي علمی او فرهنګي لوی مرکز فرمان د ۱۳۵۷ ل. د زمري پر پېنځلسمه (۱۹۷۸) د دوو برخو (طبیعی علومو او ټولنیزو علومو) په لرلو سره صادر شو. د وزیرانو د شورا دارالانشا د ښوونې او روزنې وزارت ته په دې اړه لاندنۍ لیک واستاو، د لیک متن کټ مټ داسې و :

(د وزیرانو د مجلس تر ۹۸۷ فیصلي لاندې په دیارلسمه غونډه، نیټه ۱۳۵۷/۵/۱۵ ش. کې د ښوونې او روزنې د وزارت د عرضپانې په اساس پرېکړه وشوه چې: په افغانستان کې د علومو د تکامل په مقصد د علومو د اکاډمۍ تشکیل چې د یوې لوړې علمي سوبې کمیسیون په واسطه ترتیب او تنظیم شوی دی، د وزیرانو د عالي مجلس له خوا د عظمی صدارت په چوکاټ کې تأیید او منظور شو.)

د دغه لیک له صادرولو وروسته د علومو اکاډمۍ د ښوونې او روزنې (معارف) وزارت څخه خپلواکه او د یو جلا علمی ادارې په توګه د کب د میاشتې پر دوهمه نېټه یي کار پیل کړ. لومړنی رئیس یي ارواښاد دکتور گل محمد نورزی و چې له رتبې لوړ بست کې مقرر شو. په دې اقدام سره د پخوانۍ پښتو ټولنې قانون چې د دې علمی ادارې بنسټ و، د اجراءاتو سند شو. وروسته بیا هر ریاست او مرکز ته کاري کرنلاره او بیا د افغانستان د علومو د اکاډمۍ قانون جوړ شو .

لومړني رئیسان یي دا وو :

پوهندوی دکتور گل محمد نورزی، اکادمیسین غلام مجدد سلیمان لایق، پوهنمل ګلداد، کانديد اکادمیسین سرمحقق دکتور علوم عبدالکبیر رنجبر، اکادمیسین عبدالاحد عشرتی، سرمحقق محمد محسن فورملی، ملا محمد حسین مستسعد، مولوی خلیل الله فیروزی، سر محقق عبدالباری راشد، سرمحقق ثریا پوپل، ... او اوس یي رئیس شیخ فریدالدین دی .

د علومو اکاډمۍ وروستیو کې دریو برخو (بشري علوم، طبیعی علوم، اسلامی علوم) کې مرستیالان لرل؛ نومونه یي دا دي: کانديدای اکادمیسین محمد ظاهر افق، سرمحقق دوکتور دولت محمد لودین، کانديد اکادمیسین سرمحقق دکتور علوم عبدالکبیر رنجبر .

هغو ذواتو چې معاونیتونه یې پرمخ بیولي، دا وو: ، اکادمیسین پوهاند عبدالشکور رشاد، مولوی فریدالدین محمود، سرمحقق دکتور محمد علم اسحاق زی، سرمحقق نصرالله سوبمن، سرمحقق محمد اسلم افضل، پوهاند دکتور بلبل شاه جلال، کانید اکادمیسین پوهنوال عبدالصمد سلیم، سرمحقق دکتور شاه محمد میوندی، مولوی شجاع الدین خدام، سرمحقق دکتور عبدالخلیل ظریفی، سرمحقق دکتور نجم الدین ترین، غلام رباني ادیب، مولوی ذکی الله اشرفی، معاون سرمحقق میرمحمد شریف پاکرای، محقق عبدالباری راشد او مولوی سیف الرحمن سایف ستانکزی .

د اکاډمی علمی منشیان بیلابیلو وختونو کې دغه درانه ذوات وو: دکتور عبدالسمیع غفاری، محمد ظاهر افق، محمد حسین هلالی، پوهاند دکتور محمد نادرهادی، سرمحقق نصرالله ناصر، سرمحقق دکتور الف محمد شرر، سرمحقق سید امین مجاهد، د وکتور احمدشاه عمر وردک او احمدی .

وروسته تر ۱۳۶۵ل. کال څخه د ژبو او ټولنیزو علومو ترڅنګ؛ د ساینسي برخو لکه: د کیهاني څېړنو مرکز، انستیتوت سیسملوژۍ و تهیه و نصب دستگاه زلزله سنج، د اوبو د څېړنو انستیتوت، د لمر د انرژۍ کارولودیپارتمنت ، د باد د انرژۍ دکارولو څانګه، د جنیتکس، بیوتکنولوژۍ، جن انجینیرنگ او خاورې پوهنې څانګې جوړې او د زراعت، فزیک، ریاضی، کیمیا، بیولوژۍ، تخنیک، زمکپوهنې علومو، طب او فارمسی ته پاملرنه وشوه. د کرنې وزارت د کرنیزو څېړنو د ریاست رهبري هم د علومو اکاډمۍ په غاړه و .

د افغانستان د علومو اکاډمۍ د بډای کتابتون لرونکی ده چې قیمتي خطي نسخي یې خوندي کړي دي. د څېړونو نومونه یې؛ اریانا، خراسان، پښتو، طبیعت، تیان، زیری او تفکر دي. له دې برعلاوه هرکال د نویو څېړنو برخو کې نوي کتابونه نشروي. اوس د افغانستان د علومو اکاډمۍ د دایرة المعارف، دکوشاني څېړنو، د سیمه ییزو څېړنو او د اسلامي څېړنو مراکز ، لابراتوارونه، تشخیصیه کلنیک، د ونو او بوټو د مطالعې برخه، د اتنوگرافي موزیم او اداري څانګې لري .

د قانون له مخې، د اکاډمۍ رئیس انتخابی دی، د کار دوره یې څلورکاله ده. دغه علمی بنسټ د بیلابیلو هیوادو علمی مراکزو سره د اړیکو، د سیمینارونو او کنفرانسونو د دایرولو، د علمی څېړنو د ترسره کولو، د هېواد د طبیعي زیرمو مطالعات او ارزونه، د ملی اقتصاد د ودې په خاطر د نویو ساینسي او تکنولوژیکي پرمختګونو د مناسب کارولو د لارو موندل، د علمی، فرهنګي، اقتصادي او ټولنیزو پلانونو د طرح، ارزولو او تطبیق کې مرسته، د غیر اسلامي او بیګانه اثراټو مقابل کې درېدل او دهغو د نفوذ مخنیوی، ملی فرهنگ ته ارتقا ورکول او په ټوله کې په هېواد کې د علومو د کمی او کیفی ودې تامینول دي .

د علومو اکاډمۍ د اتنوگرافي د موزیم او د خپل کتابتون ترڅنګ؛ یو بل کتابتون چې ښاغلی حبیب الله رفیع ډالی کړی او د پوهاند امان الله حیدرزاد د پژګر او انځورګر د آثارو زېرمه لري د اتنوگرافي موزیم کې اېښودل شوي دي(استاد حیدرزاد د ۲۰۲۶ د جنوري میاشت کې له هېواد بهر وفات شو جنتونه یې نصیب شه). د علومو اکاډمۍ درېیم پوړ کې د میناتورې د آثارو یو نندارتون هم لري. د اکاډمۍ مرکزي ودانۍ د نوي ښار د شایبوجان د کوڅې پای کې ده، چې د کابل د کورنیو جګړو له پای ته رسېدو وروسته دولسمشر حامدکرزي د فرهنګي مشاورو دروند او منلي استاد ښاغلی سرمحقق زلمی هیوادل په پرله پسې هڅو او سیده څارنه جوړه شوه. ورسره پخوانۍ ودانۍ ترمیم او د اتنوگرافي موزیم شو. مرکزي تعمیر د ورکټون او ترانسپورت او پخلنځي الخاقيي هم لري. بله ودانۍ یې زمبق څلور لاره کې او یوه بله دوه پوړیزه پخوانۍ ودانۍ یې د شیرپور څلور لاره کې ده .

د علومو اکاډمۍ په وروستیو کې د نورو علمی پروژو ترڅنګ؛ دوه لویې پروژې عملي کړی: یوه یې د آریانادایرة المعارف دویم دور، په شیرپورتوکونو کې په دري او پښتو ژبو او بل یې د هېواد د اتنولوژۍ پروژه وه. د دایرة المعارف لپاره د آرټیکلونو د لیکلو او د تثبیت او ارزونې لپاره د اکاډمۍ د علمی غړو ترڅنګ د پولیتخنیک، طبي پوهنتون، کابل پوهنتون او ننگرهار پوهنتون استادانو کار وکړ. د دایرة المعارف د دوهم دور لومړۍ ټوک په ۱۳۸۵ل. کال چاپ ته چمتو او د نیراسکا (پخوانۍ اریانا) مطبعې سره یې د چاپ قرار داد وشو. راقم الحروف دا وخت د دغه انستیتوت مشر او آغلی سرمحقق ثریا پوپل د مرکز رئیس وه. ټول اوو تنو دغه انستیتوت کې کار کاو .

په ۱۳۸۱ل. کال د لرغونپوهنې انستیتوت له اکاډمۍ څخه جلا او د اطلاعاتو او کلتور وزارت سره وتړل شو، خو علمی رهبري یې د اکاډمۍ په غاړه وه، په ۱۳۹۰ل. کې بېرته اکاډمۍ سره وتړل شو. د کابل د جنگونو له پیل مخکې ۷۰۰ تنه دانشمندان او متخصصان په بیلابیلو دیپارتمنتونو کې په علمی کارونو بوخت وو، تر ۱۳۸۱ل. د اکاډمۍ علمی کارونه خنډونو سره مخ شول، ترڅو چې بېرته تشکیلات او بودجه بشپړه شوه. په ۱۳۸۴ل. کې یې یو شمیر بستونه تنقیص شول. په دې کال د ښځینه کارکوونکو سلنه ۱۷٪ ته رسېدله .

تېر وخت کې چې کومو پوهانو د آثارو د شمېر له پلوره زیات کار کړی و، دا دي :

پوهاند دکتور احمد شاه جلال، پوهندوی دکتور اسدالله حبیب، پوهاند دکتور بلبل شاه جلال، دکتور حیدر مسعود، دکتور سامیه عبادی روشنګر، عبدالرحمن پهلوال، عبدالرحیم خوشدل، عبدالرشید رؤف، عبدالسمیع غفاری، پوهنوال عبدالصمد سلیم، عبدالغفور باهر، سرمحقق دکتور عبدالکبیر رنجبر، عبدالمجید نباتی، دوکتور علی احمد، غوثی خاوری، ش. یارقین، مهرزاد بلوچ، دوکتور ستانکزی، پوهاند شاه علی اکبر شهرستانی، غلام ابوبکر، پوهنوال دکتور غلام محمد بهرام، پوهاند فقیر محمد زمري، گل احمد خالدی، محمد ابراهیم عطایی، محمد اعظم سیستانی، محمد اکرم عثمان، دوست شینواری، محمد انور نومیالی، معتمد شینواری، محمد امین امام، محمد حسین هلالی، پوهاند محمد رحیم الهام، سرمحقق محمد صدیق روھی، محمد ظاهر افق، دکتور محمد یعقوب واحدی، غ. ا. ترین، شریف الله خان شریفی، دکتور محمود حبیبی، دوکتور مهر محمد اعجازی، پوهاند میر حسین شاه، سیدمحمی الدین هاشمی، ع. یاد (طالبی)، فرمند، عبدالواجد واجد، بشیرافغان، سید امین مجاهد، شرر، محمدشرف خدران، دوکتور سکندر حسینی، استاد لطیفه قریشی، داکتر احمدشاه وردک، مولوی بصیرت او ګن شمېر نور (دا چي د ګن شمېر حقدارو استادانو نومونه اوس را یاد نشول، بخښنه غواړم. دغې لیکنه کې یواځې په لنډ ډول د افغانستان د علومو د اکاډمۍ تاریخچه یاده شوه، د پوهانو او دانشمندانو نومونه ضمني یاد شول). د لیکنې موخه د دغه علمي - تحقیقي بنسټ کرونولوژیکه معرفي او د دیپارتمنتونو او ریاستونو پېژندنه وه. دلته به د ټولو درنو علمي ذواتو او څېرونکو د نومونو او ځانګړو یادول ډېر وخت او ځای ونیسي، نو دا کار به بل وخت ته پرېږدم .

په ټوله کې وروسته تر ۱۳۹۰ ل. د اکاډمۍ د اوج کلونه مخ په خور شول. رهبري متفرقه، دسپلین ضعیف، له بهر څخه لاسوهنې پیل، علمي ارزښتونه پایمال او د (جوان سازی) د سیاست له مخې تجربه لرونکي کادرونه بې واکه شول. دا وخت زیاتره پخواني استادان وفات او بیا وروسته تر ۱۴۰۰ ل. زیاتره مهاجر شول.